

Sus Derim Aklımı Çelen Kuruntulara

– Mecaz Adam · 28 Mart 2018

Ne zaman sahile insem,
Ürkek bir kadının ayak sesleri, çarpar kulağıma.
Mahcup bir gülümseyiş yerleşir çehreme.
Onca hayâsız insanlar arasında,
Edebi yaren bilen kadınların varlığı.
İçime biraz olsun su serper.

Ne zaman bir çay ocağına girsem,
Alın teriyle kazandığı parasıyla,
Bir bardak taze çay içen adamın samimiyeti,
Muhabbet olup dolar yüreğime.
Küfrü dost bilmeyen bir insan daha çıktı derim.
Eskiye özlemim biraz olsun diner.

Ne zaman bir sokaktan geçsem,
Dışarıda oynayan çocukların varlığı.
Hep ümit verir bana.
Eve hapsolmuş çocukların aksine,
Tabiatı kendine dost bilmiş çocuklarla beraber.
Biraz olsun diner kavgam.
Azalır üzüntüm kaybolmaya yüz tutmuş değerlere.

Ne zaman kendi köşeme çekilsem,
Hala ümit var olan yüreğimin mizanında.
Kederi sırdaş bilen kalbimin aksine.
Sus derim aklımı çelen kuruntulara.
Böyle zamanlarda frenlenir öfkem.
Biraz olsun huzuru ağırlarım gönlümde.
Şükrederim yaratandan gelen her nimete.